

Επιμένουν ελληνικά μεταπτυχιακοί φοιτητές απ' όλο τον κόσμο

Της **ΛΙΝΑΣ ΓΙΑΝΝΑΡΟΥ**

Η Κρίστα είναι από τις ΗΠΑ, η Κλάρτσε από το Βέλγιο, η Πελίν από την Τουρκία, η Μόνα από τη Γερμανία. Και απ' όλες τις πανεπιστημιακές εστίες του κόσμου, βρίσκονται σε μία ελληνική. Πριν από μερικά χρόνια οι ξένοι φοιτητές που έκαναν μεταπτυχιακό σε κάποιο ελληνικό πανεπιστήμιο μετριοούνταν στα δάχτυλα - ήταν κυρίως ελληνιστές με ιδιαίτερους δεσμούς με τη χώρα μας. Για τους υπόλοιπους η Ελλάδα δεν αποτελούσε επιλογή, με τη γλώσσα να

Οι εμπειρίες νέων από τις σπουδές τους στη χώρα μας, που προσφέρει πλέον τίτλους με μεγάλη ισχύ στη διεθνή αγορά.

αποτελεί το κύριο εμπόδιο. Να που τα πράγματα αλλάζουν.

Το είχαν υπονοήσει πριν από λίγο καιρό μιλώντας στην «Κ» οι υπεύθυνοι του Ενημερωτικού Κέντρου Αθηνών της Γερμανικής Υπηρεσίας Ακαδημαϊκών Ανταλλαγών. «Ναι, υπάρχει τάση εξόδου των Ελλήνων για μεταπτυχιακό σε πανεπιστήμια της Γερμανίας, αλλά ανιχνεύουμε και μια αντίθετη ροή. Γερμανοί που κάνουν το μάστερ τους στην Ελλάδα». Εντοπίσαμε τη Μόνα Σίρμαν σ' ένα διάλειμμα από τα μαθήματα στο Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδας που έχει έδρα τη Θεσσαλονίκη και προσφέρει αγγλόφωνα μεταπτυχιακά προγράμματα. Αφού σπούδασε Νομική στη Γερμανία και έκανε δύο

χρόνια πρακτική σε δικηγορικό γραφείο, αποφάσισε να ακολουθήσει το όνειρό της και να συνδυάσει σπουδές και διαμονή στην Ελλάδα, χώρα καταγωγής της μητέρας της. «Αφού τα ελληνικά μου δεν είναι καλά, δεν είχα την επιλογή μεταπτυχιακού στην Ελλάδα. Ενώ εργαζόμουν, τσέκαρα συνεχώς την ιστοσελίδα του IHU (σ.σ.: International Hellenic University) προκειμένου να δω πότε θα ξεκινήσει το πρόγραμμα που με ενδιέφερε. Μόλις είδα ότι ανοίγει, πήρα τη μεγάλη απόφαση», λέει στην «Κ». «Μέχρι τότε, ερχόμουν στην Ελλάδα μόνο για διακοπές. Ήθελα να γνωρίσω καλύτερα τη γλώσσα και τη χώρα. Οσο καιρό ζω εδώ το απολαμβάνω. Και έχω συμφοιτητές απ' όλο τον κόσμο».

Το IHU έδωσε διέξοδο σε πολλούς Ελληνογερμανούς. Ο Ιωάννης Γιακουμέλος, μετανάστης τρίτης γενιάς, επίσης με πρώτο πτυχίο στη Νομική στη Γερμανία, ήθελε να συνεχίσει τις σπουδές του στο εξωτερικό («καρένας Γερμανός δεν κάνει μεταπτυχιακό στη Γερμανία, οι εργοδότες θεωρούν ότι δεν ανοίγει το μυαλό σου»). Αντί όμως ο καθηγητής του να τον παραπέμψει σε κάποιο από τα γνωστά ιδρύματα της Ευρώπης, του μίλησε για «ένα καλό πανεπιστήμιο στη Θεσσαλονίκη». Ο Ιωάννης αναρωτήθηκε εάν η εμπειρία από την Ελλάδα θα προσμετρηθεί θετικά στην αγορά εργασίας. «Με διαβεβαίωσε πως ναι. Εκτός του ότι θα βελτιώσω τα ελληνικά μου, θα εξασκίσω και τα αγγλικά μου».

Και ο Ιωάννης ερχόταν για διακοπές κάθε χρόνο στη Ζάκυνθο. «Δεν ένιωθα όμως πως γνώριζα την Ελλάδα. Ακουγα για κρίση και έλεγα "ποια κρίση;"».

Τα αγγλόφωνα μεταπτυχιακά προγράμματα του Διεθνούς Πανεπιστημίου Ελλάδος προσελκύουν πάρα πολλούς ξένους φοιτητές. Για τη Μόνα από τη Γερμανία, τον Ελληνογερμανό Ιωάννη και τη Βελγίδα Κλάρτσε (κάτω, από αριστερά), το μάστερ στην Ελλάδα ήταν το όνειρο που έγινε πραγματικότητα.

Τώρα τα βλέπω. Μου αρέσει, όμως, η ζωή στη Θεσσαλονίκη. Μου αρέσει που δεν είναι τόσο απλωμένη όσο η Αθήνα. Το μόνο κακό είναι ότι δεν υπάρχει ένα πάρκο, ένα μέρος να ξεφύγεις λίγο, να νιώσεις μόνος, αλλά μέσα στο κέντρο. Αυτά που θεωρούνται πάρκα εδώ, στη Γερμανία δεν θα είχαν καν όνομα». Όπως και η Μόνα, πηγαίνει

συχνά για μελέτη στο αναγνωστήριο και τη βιβλιοθήκη Νομικής του ΑΠΘ, αλλά και στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας. «Οι υποδομές έχουν πρόβλημα. Τον χειμώνα στο ΑΠΘ οι φοιτητές διαβάζουν με μπουφάν αφού δεν έχει θέρμανση. Ετυχε την πρώτη φορά που μπήκα στο Αριστοτέλειο να μου την πέσουν πέντε να μου πουλήσουν μαύ-

ρο. Δεν ξέρω πώς επιτρέπεται αυτό». Η Κλάρτσε Λεκόμτ δεν έχει καμία σχέση με Ελλάδα. Την αγαπούσε όμως και τη μελετούσε από το Βέλγιο όπου μεγάλωσε και σπούδασε. «Εχω σπουδάσει Αρχαία Ελληνικά. Με ενδιέφερε πάντα η Ελλάδα και ήθελα να δω πώς είναι από κοντά. Ομως δεν θα μπορούσα να σπουδάσω στην ελληνική

γλώσσα, δεν μιλάω τόσο καλά». Το αγγλόφωνο μεταπτυχιακό πρόγραμμα στις σπουδές της Μαύρης Θάλασσας την «κέρδισε» αμέσως. «Είμαι χαρούμενη γιατί το πρόγραμμα είναι ενδιαφέρον και καθόλου εύκολο», λέει στην «Κ». «Κυρίως μου αρέσει η ζωή εδώ. Ρωτάς κάποιον κάτι και σου απαντάει. Στο Βέλγιο δεν είναι έτσι. Επίσης αυτά που άκουγα στην τηλεόραση στη χώρα μου για την Ελλάδα είδα ότι δεν ισχύουν. Το πρόβλημα δηλαδή δεν είναι ότι δεν δουλεύετε». Όλες οι συμφοιτήτριές της στην εστία (μένουν στις δομές της Αμερικανικής Γεωργικής Σχολής) είναι και από διαφορετική χώρα. «Οι γονείς μου είχαν λίγο άγχος που θα έρθω στην Ελλάδα. Δεν έχουν πρόβλημα που δεν με βλέπουν καθημερινά -όπως έχουν οι Έλληνες γονείς- τους πειράζει η ιδέα ότι ίσως δεν επιστρέψω».

*** Ο Φαληρέυς απουσιάζει εκτάκτως.**